

VENJANÇA COLOR CARMÍ

Una novel·la d'amor i rebel·lia a la Barcelona d'entreguerres

MÀRIUS MOLLÀ

Venjança color carmí

Màrius Mollà

“M’he apassionat mirant de resseguir el progrés de les reivindicacions de les dones en un món que, en determinades (i dilatades) èpoques, els ha negat tant, tantíssim. I més enllà del que era i és públic, hi ha el que era i és íntim i personal.”

Màrius Mollà

Una novel·la d’amor i revolta a la Barcelona de principis del segle XX.

L’Aurora treballa al Molí Paperer de Capellades i està convençuda que les dones mereixen el mateix tracte i oportunitats que els homes. Quan veu que al molí no podrà tenir les condicions que demana per a elles, marxa cap a la gran ciutat a buscar-les. Un cop allà, haurà de lluitar per fer-se un lloc al món laboral de la Barcelona d’entreguerres i poder pagar l’escolarització de l’Iris, la seva protegida. Primer a les fàbriques i després als magatzems. Quan, en el moment menys esperat, arriba la desgràcia més atroç, l’Aurora i l’Iris han d’aprendre a conviure amb una realitat que no han triat.

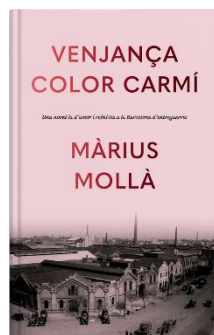
Aquesta és una història colpidora de lluita, de superació i de venjança.

Màrius Mollà és enginyer industrial, director de projectes i coach. La seva obra anterior és *El mestre* (2015) i també ha reeditat *L’herència de la terra* (2017), el gran èxit publicat l’any 2010 amb pseudònim. Amb una prosa que desborda qualitat, mirada incisiva pels esdeveniments passats de la història i trames impecables, Màrius Mollà aconsegueix que les seves obres bateguin en el lector durant molt temps.

Fragment del llibre

[...] El molí paperer de la família Viella havia patit innumbrables reformes al llarg dels anys d'ençà que la primera roda hidràulica, tosca i de sofrents engranatges de fusta, fos construïda poc després de l'any 1750. Aviat la tècnica evolucionà des de la manufactura fins a la semiautomatització, de manera que a mitjans del segle XIX s'havia consolidat ja l'adaptació del molí hidràulic a la pila holandesa —de procés més simple i millor refinació de la pasta—, i abans del canvi de segle va començar a generalitzar-se la mecanització amb les màquines planes o contínues i les màquines rodones. Aquestes últimes, sovint també anomenades *Piccardo* pel seu origen italià, van ser especialment adoptades pels molins productors de papers fins, sobretot per a la impressió en qualitats de luxe. Les Piccardo substituïen tant la funció de l'alabrent, l'artesà clau que submergia full a full la forma a la tina i aconseguia una capa uniforme de pasta, com la del ponedor, l'operari que bolcava cada forma regalimosa sobre successives baietes de llana i disposava així els fulls a punt de ser premats i assecats quan la pila arribava a les 260 làmines.

En aquell moment la morfologia dels grans molins ja era ben característica a causa dels immensos assecadors o «miradors» de les plantes superiors, sense divisions i plens a intervals regulars de finestres als quatre vents per facilitar la circulació de l'aire. En funció del seu creixement, també els voltants de les explotacions van passar a formar part d'una espècie de complex industrial i social. El més habitual era que el col·lectiu de treballadors creixés i aconseguís una certa economia de subsistència; les zones limítrofes es destinaven a horts que es dividien entre les famílies per tal de conrear-hi llegums i verdures, a més de cànem per a diversos usos domèstics.

Venjança color carmí

Màrius Mollà

Pàgines: 480

PVP 24,00 €

ISBN: 978-84-19311-77-1

Editorial: [Navona](#)

